

[Henry Christensen.]

enig eller uenig, kan talerne meget vel være saglige og velbegrundede, og jeg tror, det er på det plan, man skulle fastholde diskussionen.

Det ene af de større spørgsmål, jeg rejste i mit første indlæg, var, om man nu ikke burde træffe en anden beslutning vedrørende merværdiafgiften, nemlig at nedfryse den. Dertil havde finansministeren nu den bemærkning, at det var jo rigtigt nok, at en skattereform uden skattefradragsregel krævede et mindre provenu end en skattereform med fradragsregel; og så siger han, sådan lidt hånligt og overlegent: det er jo det, vi andre har sagt hele tiden, det er da godt, I endelig har lært noget. Se, hr. finansminister, den tone behøver vi jo ikke at bruge over for hinanden, for ingen af os to eller af vore to partier har da været i tvivl om dette faktiske forhold, og det har jo været en af grundene til, at en merværdiafgift ud fra vore synspunkter havde en stærkere begrundelse, hvis vi bevarede skattefradragsreglen, end hvis den ikke blev bevaret.

Nu foreligger der en anden skattepolitisk situation end den, vi forhandlede om i foråret, og det giver naturligvis anledning til overvejelser. Jeg fremlagde argumenter, og finansministeren forbigik ganske disse argumenter; jeg fremlagde argumenter for, hvorfor vi nu måtte anlægge det synspunkt, at det i den givne situation kunne være rimeligt, at man angreb skattereformen fra den anden side; det vil jo ikke forsinke den et eneste øjeblik på noget af de andre områder, tværtimod. Et af argumenterne — og det er vist i god harmoni med, hvad venstre hele tiden har sagt — var jo, at en af de urimelige ting er at køre en merværdiafgift igennem og stort set alene bruge den til at hente penge fra tjenesteydelser og fra brændsels- og fødevarerområderne, når man ikke vil drøfte merværdiafgiften på andet niveau. Det gør det mindre rimeligt at sætte hele det store administrationsapparat i kraft, der, som hr. Peter Nielsen sagde det, er indgribende over for hele befolkningen. Derfor synes jeg godt der kunne være rimelighed i at gå ind i en drøftelse om at nedfryse den. Jeg gjorde det også klart, hr. finansminister, hvilke problemer der så rejste sig, og erklærede mig villig til på venstres vegne at

gå ind i en saglig drøftelse om de andre muligheder.

Det er naturligvis ikke muligt for os at fremlægge nøjagtige alternative forslag, så længe vi er ude af stand til at få et grundlag for beregning af de krav, der stilles til en skattereform under de omstændigheder, hvorunder vi nu diskuterer den — og det burde vel finansministeren være den første til at tage i betragtning. Jeg vil derfor i en elskværdig tone gentage opfordringen til finansministeren om at overveje at nedfryse merværdiafgiften.

Finansministeren havde i den sammenhæng også en bemærkning til mig, som jeg ikke forstod: er det venstres og de konservatives mening at ville opkræve moms og bruge pengene til andre udgifter? Jeg forstod ærlig talt ikke det spørgsmål, for jeg synes, det er meningsløst; jeg kan ikke se, at det har nogen som helst relevans til vore synspunkter og den diskussion, vi har haft. Jeg tror, vi tit nok og klart nok i hvert fald har gjort forsøg — så kan det være, evnerne ikke har slået til — på at klarlægge, at merværdiafgiften for os alene havde betydning som led i en omlægning af beskatningen. Det standpunkt har vi haft tidligere; det har vi også nu, og vi forbeholder os naturligvis, at dette synspunkt også kan blive relevant i fremtiden. Vi synes bare, at der under de nuværende omstændigheder var meget, som administrativt og skattepolitisk begrundede, at man fulgte min opfordring.

Så vil jeg gerne sige i anledning af den drøftelse, der i øvrigt har været, at jeg er enig med hr. Poul Møller med hensyn til de problemer, der vil opstå i forbindelse med overgangen fra det ene skattesystem til det andet, og jeg tror, det ville være vigtigt og rigtigt, at man prøvede at koncentrere denne overgang ned, sådan som hr. Poul Møller sagde det, sådan at vi undgik de mange trin. Jeg tror også, det ville være rimeligt over for borgerne at gøre det, og jeg synes, det er en vigtig ting at tage med ind i de fremtidige overvejelser.

Jeg vil gerne sige, at det var jo interessant at høre hr. Aksel Larsens argumentation: på den ene side og på den anden side; jeg lagde mærke til, hvordan han omhyg-